

stvar pisal, še ni bila izšla Daničićeva *Исторія оубика* in Kalinova *Historya jez. pol.* in še ni bil staročeški jezik natančno preiskan; pri Curtiusu se pa ne sme pozabiti, da on ni bil nikoli temeljit poznavalec slovanskih jezikov, da je tudi pri njem veljalo: »Slavica non leguntur!« kar se še zdaj more o premerjajočih jezikoslovcih reči. Z druge strani je vplivalo pa tudi nánj pri tem njegovo stališče nasproti »mladim gramatikom«. — Tudi Šuman v svoji slovnici (ed. Matica Sl.) str. 125, 126 dokazuje, da je *m* vsaj v nekaterih slučajih nekaj starega in da ni nastal samó po analogiji glagolov kakor *damo*, *имамъ* itd.

V. Oblak.

(Konec prihodnjič)

LISTEK.

Davorin Trstenjak bode praznoval dné 4. septembra t. l. v Starem Trgu pri Slovenjem Gradci redko slavnost — praznoval bode petdesetletnico književnega delovanja svojega in zajedno sedemdesetletnico plodnosne dóbe življenja svojega, in iz vseh pokrajín slovenskih prihité ta dan odličnjaki národa našega poklanjat se možu, ki je dolzih petdeset let z umno glavó in čutečím srcem neumorno delal na književnem polji slovenskem in ki v našem pesništvu in novinarstvu, v našem jezikoslovji, v naši zgodovini in našem starinoslovji zavzéma odlično mesto. Slaviteljem dičnega tega pisatelja našega se pridružuje tudi »Ljubljanski Zvon«, iskreno želéč, da bi večni Stvarnik ohranil nam Davorina Trstenjaka telesno krepkega in duševno čilega do skrajne meje človeške dóbe na čast in slavo književnosti in domovine slovenske! — Mnogoobsežnega delovanja Trstenjakovega danes ne bodedo opisavali, zlasti zategadelj ne, ker je urednik »Ljubljanskemu Zvonu« že ob štiridesetletnici Trstenjakovega književnega delovanja v »Slovenskem Narodu« (1878, št. 258. in 259.) obširno opisal življenje in pisateljevanje njegovo, in pa tudi zato ne, ker je gospod *Anton Trstenjak* v Ljubljani o tej prilíki izdal poseben slavnosten spis, o katerem želimo, da bi se razširil po vseh pokrajinah slovenskih, kajti živo sliko nam podaja, koliko lepega in plemenitega je dični slavljencec storil za domovino svojo.

Knjiga, katero imamo tukaj v mislih, slóve tako: »*Davorin Trstenjak*, slovenski pisatelj. O petdesetletnici njegovega književnega delovanja. Spisal *Andrej Fékonja*. Izdal in založil *Anton Trstenjak*. Natisnila Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani 1887. 8°, 31 stranj.« Cena ji je po 30 kr., s pošto po 35 kr., in dobiva se pri gosp. založniku v Ljubljani Prvi del knjige je z raznimi dodatki Fékonjevimi posnet po zgoraj omenjenem spisu Levčevem; drugi del, ki ima naslov »Davorin Trstenjak Novičar«, nam pa ravno tako krepko kakor korenito opisuje sodelovanje Trstenjakovo pri »Novicah« ter po posameznih letnikih našteva in na kratko ocenjuje raznovrstne spise njegove, priobčene v tem časopisu. »Slovensko pisateljsko društvo« je kupilo 150 izvodov tega slavnostnega spisa, da ga razdeli med člane svoje, a razumnikom národa našega sploh to lépo delce g. Fékonje priporočamo od vsega srca!

Jezičnik. — *Knjiga Slovenska v XIX. veku. B. Spisal J. Marn. XXIV. Leto. V Ljubljani. Natisnil in založil Jos. Rudolf Milic. 1886. Velika 8°. Str. 98. Cena 60 kr., po pošti pod križnim zavitkom 65 kr.* Začeniši s *Slomikom* in sklepajoč z *J. Koskim* popisuje nam ta po lanskem »Učiteljskem Tovaršic« ponatisnena knjižica v kratkih obrisih življenje in slovstveno delovanje 68 književnikov slovenskih v 19. veku. Pri pisateljih, katere je bil učeni g. profesor že prej razpravljal posamič in obširneje, zavrača nas na dotični »Jezičnikov« letnik. Životopisnim in knjigoznanskim črticam pridejani posnetki